

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

[Dub. II. Quid sit approbatio, & à quo petenda?]

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

lum intra, sed etiam extra diœcesin suam, valide delegatur jurisdictio, potestq; eligi in Confessarium, ab omni habente potestatem eligendi, quantum tamen retinet Parochiam. Ita *Fill. tom. 1. l. 7. Fund. Suar. Dian. p. 3. t. 4. R. 146.*

DUBIUM II.

Quid sit approbatio, & à quo petenda?

Resp. I. Approbatio non est collatio jurisdictionis, sed tantum publicum iudicium de aptitudine personæ, ad audiendas confessiones, essentialiter prærequiritum (supposito jure Tridentini) ad jurisdictionem recipiendam. Ita *Santh. l. 6. de mal. d. 28. & alii. Unde resolves.*

I. Et si Doctores & Licentiati, hoc ipso, quod promoventur, censeantur, secundum quosdam, approbati à Papa, ut notat *Sa. V. Confessor. probabilius tamen est, quod ipsi etiam egeant approbatione, licet non deceat, ut ipsi, vel Lectores in Theologia examinentur.*

II. Etiam Parochus, qui reliquit beneficium parochiale, debet approbari, si velit audire confessiones.

III. Non requiri hanc approbationem, ad auditionem venialium, docet *Dian. p. 2. t. 2. misc. R. 44. ex Valero.* Et ratio esse videtur, quod approbatio tantum requiratur in ordine ad jurisdictionem; hanc quivis Sacerdos pro venialibus; (uti & mortalibus, à quibus ritè quis est absolutus) habeat

collatam ab Ecclesia in ipsa ordinatione, ideoq; ab
iis absolvere possit, ut habet *Bon. d. 5. q. 7. p. 2. n. 8.*
Vasq. Suar. Card. de Lugo, d. 18. s. 3. d. 21. n. 1. ubi do-
cet, ab Ecclesia in *Trid.* non approbatum reddi in-
capacem jurisdictionis, tantum in ordine ad mor-
talia non prius confessa.

IV. Parochi non possunt afficere cooperato-
res, nisi Parochos, vel approbatos, ut habet *Fa-
gund p. 2. l. 7. num. 24. Sancius, &c. ex declaratione
Cardinalium contra Ledes. & alios. v. Dian. p. 3. t. 4.
R. 146. & Bon. d. 5. q. 7. p. 4. §. 1.*

V. Qui habet potestatem eligendi Confessari-
um, non potest eligere nisi approbatum, vel Paro-
chum.

VI. Ad approbationem non necessariò requiri-
tur examen, modò adsit iudicium prudens de suf-
ficientia. *Cón. Laym.*

VII. Non sufficit approbatio petita, & negata,
ut docetur communiter, contra *Navar. Henriq. &
Dian. to 2. t. 2. R. 24.*

Resp. II. Approbatio petenda est ab Episcopo,
& quidem proprio, scilicet Sacerdotis, ut intelli-
gunt *Suar. Cón. Regin. Fill. & alii.* vel (ut probabi-
liter vult *Vasq.*) pœnitentis Ratio, quia est actus ju-
risdictionis, vel saltem auctoritativa declaratio;
ergò debet fieri à superiore. Porro nomine Episco-
pi, etiam intelliguntur Prælati habentes jurisdicti-
onem Episcopalem, ut quidam Abbates, & Capi-
tulum Sede vacante, non autem Provinciales, aut
Generales ordinum. *Vnde resolves,*

I. Religiosi, etiam exempti, debent approbari ab
Episcopo loci, in quo degunt: quia illius, quoad
hunc actum, sunt subditi. II. Epi-

II Episcopus in sua Diœcesi non potest approbare Sacerdotem alienum, nisi subdatur illi saltem ad tempus.

III. Episcopus potest approbare per se, vel Vicarium generalem, vel alios quoscunque deputatos; quia non est actus ordinis, sed jurisdictionis.

IV Approbatio potest fieri, cum restrictione ad certum genus personarum, locum, tempus, &c. *Nar. Suar. Vasq. contra Vegam.*

V. Episcopus peccat, si Sacerdoti (præsertim Regulari) idoneo, sine causa sufficienti neget approbationem. *Bon. Vasq. a. 3. d. 3. Card. de Lugo, d. 21. §. 3. n. 54. Sanch. e&c.*

VI. Approbatio semel absolutè concessa, non tantùm non extinguitur morte concedentis, sed nec revocari potest, sine justa causa: ex causa tamè v.g. mutatione morum, iudicii, &c. potest, ut docet *Suar. Fill. & alii*. Quod si fiat absq; causa rationabili, *Côn. Suar. & quidam alii* censent, revocationem esse nullam; alii illicitã tantùm *Fill. 1. 7. c. 9. q. 12.* In dubio autem, an ex justa causa revocatio sit facta, præsumendùm esse pro Prælato, docet *Card. de Lugo, n. 67.*

VII. Ex justa causa possunt, præsertim à successore Episcopo, ad examen revocari, non tantùm sæculares, sed etiam regulares. Docent tamen quidam, Mendicantes habere privilegium, ut non possint revocari ab eodem, à quo ante sunt approbati: sed contrarium docet *Suar. & Card. de Lugo, d. 21. n. 61. & 62.*

VIII. An approbatus ab uno Episcopo, possit in alia diœcesi, siue nova approbatione, recipere

ju-

jurisdictionem, controvertunt DD. ac licet utraq;
sententia olim videri potuerit probabilis, post de-
cretum tamen *Urbani VIII.* an 1628. apud *C. Lugo,*
disp. 21. sec. 2. n. 29. negativa omninò tenenda est.
v. Aversam q. 15. sect. 8.

DUBIUM III.

*Quid, & quotuplex Jurisdictio Confessarii,
& unde eam habeat?*

Resp. Est auctoritas aliqua in alium, ut sub di-
ctum, in quem, in foro interno, accipit potestatem,
distinctam à potestate ordinis: hæc enim datur
per Sacramentum Ordinis, & omni Sacerdoti, nec
tollitur potest: illa per externam concessionem Ec-
clesiæ, nec omnibus Sacerdotibus, potestq; ab iis
tollitur: ac nisi adsit, invalida est absolutio ex *Trid.*
sess. 14. cap. 7. Est autem duplex: Ordinaria, &
Delegata. Ordinaria est, quam habent ii, qui ex
vi proprii officii curam animarum habent, ut Pa-
pa, Episcopus, Parochus (huc revocantur Archi-
episcopi, erga subditos suorum Episcoporum,
tunc tantum, quando actu visitant) Archipresby-
teri, Archidiaconi, Prælati religionum, Vicarius
perpetuus Episcopi, vel etiam Parochi. Delega-
ta dicitur, quæ legitimè datur ab habente ordi-
nariam, idque vel tacitè, vel expressè, ut à Papa
pro tota Ecclesia; ab Episcopo pro diocesi, à Pa-
rocho pro parochia: hoc discrimine, quòd Papa
possit dare invitis Episcopis & Parochis, nò contra.
Ac licet exterior jurisdictio exspiret morte dele-
gan-